

Środa, 25 kwietnia 2007 r.

P6_TC1-COD(2005)0237

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 25 kwietnia 2007 r. w celu przyjęcia dyrektywy 2007/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich (wersja przekształcona)

(Teks mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 80 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 94/57/WE z dnia 22 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich ⁽⁴⁾ została kilkakrotnie zasadniczo zmieniona. Z uwagi na to, że mają zostać wprowadzone dalsze zmiany, dyrektywę należy znolizować w celu zwiększenia jej przejrzystości.
- (2) W swojej rezolucji z dnia 8 czerwca 1993 r. w sprawie wspólnej polityki bezpieczeństwa na morzu ⁽⁵⁾ Rada wyznaczyła jako cel usunięcie z wód terytorialnych Wspólnoty wszystkich statków niespełniających odpowiednich wymogów, a także przyznała pierwszeństwo wspólnotowemu działaniu zmierzającemu do zapewnienia skutecznego i jednolitego wprowadzania w życie przepisów prawa międzynarodowego poprzez opracowanie wspólnych norm dotyczących towarzystw klasyfikacyjnych, **określonych jako organizacje dokonujące inspekcji i przeglądów (zwane dalej „uznanymi organizacjami”)**.
- (3) Do zwiększenia bezpieczeństwa na morzu i zapobiegania zanieczyszczeniu mórz może skutecznie przyczynić się ściśle stosowanie się do międzynarodowych konwencji, kodeksów i rezolucji, w połączeniu ze wspieraniem celu zapewnienia swobody świadczenia usług.
- (4) Za kontrolę zgodności statków z jednolitymi międzynarodowymi normami bezpieczeństwa i zapobieganie zanieczyszczeniu mórz odpowiedzialne są państwa bandery i portu.
- (5) Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za wystawianie międzynarodowych świadectw w zakresie bezpieczeństwa i zanieczyszczenia mórz, na mocy takich konwencji jak SOLAS 74, o Liniach Ładunkowych 66 i Marpol 73/78, a także za wprowadzenie w życie ich przepisów.
- (6) Zgodnie z takimi konwencjami wszystkie państwa członkowskie mogą, w różnym zakresie, upoważniać **uznane** organizacje dokonujące inspekcji i przeglądów, ogólnie znane jako towarzystwa klasyfikacyjne, do poświadczania takiej zgodności i mogą zlecić wydawanie określonych świadectw bezpieczeństwa **i zapobiegania zanieczyszczeniu mórz**.
- (7) W skali światowej wiele **uznanych organizacji**, nie zapewnia właściwej realizacji przepisów dotyczących bezpieczeństwa na morzu bądź nie są one wiarygodne w sytuacji, kiedy działają w imieniu administracji krajowej, ponieważ nie dysponują one ani odpowiednimi strukturami, ani doświadczeniem gwarantującym ich wiarygodność i zdolność do wykonywania swoich obowiązków w sposób wysoce profesjonalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 318 z 23.12.2006, str. 195.

⁽²⁾ Dz.U. C 229 z 22.9.2006, str. 38.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 25 kwietnia 2007 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 319 z 12.12.1994, str. 20. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/84/WE (Dz.U. L 324 z 29.11.2002, str. 53).

⁽⁵⁾ Dz.U. C 271 z 7.10.1993, str. 1.

Środa, 25 kwietnia 2007 r.

- (8) Ponadto **uznane organizacje opracowują i wdrażają zasady dotyczące** projektowania, budowy, konserwacji i inspekcji statków oraz **spoczywa na nich** obowiązek **dokonywania inspekcji statków w imieniu państw bandery i poświadczania, że statki te spełniają wymogi** międzynarodowych konwencji dotyczących wydawania odpowiednich świadectw. Aby mogły one w zadawalający sposób wypełniać ten obowiązek, muszą to być organizacje całkowicie niezależne posiadające wysoce wyspecjalizowane kompetencje techniczne i rygorystyczne systemy zarządzania jakością.
- (9) **Uznane** organizacje dokonujące inspekcji i przeglądów na statkach powinny mieć możliwość oferowania swoich usług w całej Wspólnocie i konkurowania ze sobą oferując równoważny poziom zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony środowiska naturalnego. Należy zatem w całej Wspólnocie w jednolity sposób wprowadzić i stosować konieczne standardy zawodowe.
- (10) **Do celu tego należy dążyć przy pomocy środków odpowiednio powiązanych z pracami i działaniami prowadzonymi w tym zakresie przez Międzynarodową Organizację Morską (IMO), a w odpowiednim przypadku rozwijającymi je i uzupełniającymi.**
- (11) Właściwą metodą działania jest ustanowienie minimalnych kryteriów dla uznawania organizacji.
- (12) W celu udzielenia wstępnego uznania organizacjom pragnącym uzyskać upoważnienie do pracy w imieniu Państw Członkowskich, zgodność z minimalnymi kryteriami, o których mowa powyżej, może być bardziej skutecznie oceniana w zharmonizowany i scentralizowany sposób przez Komisję wspólnie z Państwami Członkowskimi występującymi o uznanie.
- (13) Uznanie powinno być udzielane wyłącznie na podstawie wyników działalności organizacji w zakresie jakości i bezpieczeństwa. Należy zapewnić, aby zakres tego uznania był zawsze zgodny z faktycznymi możliwościami danej organizacji. Uznanie powinno ponadto uwzględniać różnorodny status prawny i strukturę organizacyjną uznanych organizacji przy jednoczesnym zapewnieniu jednolitego stosowania minimalnych kryteriów wymienionych powyżej oraz skuteczności wspólnotowych kontroli.
- (14) Wydanie certyfikatu bezpieczeństwa radiowego statku towarowego można powierzyć organizacjom prywatnym dysponującym dostateczną wiedzą fachową i wykwalifikowanym personelem.
- (15) Państwo członkowskie może ograniczyć liczbę **uznanych** organizacji, którym udzieli upoważnienia w zależności od jego potrzeb, w oparciu o obiektywne i przejrzyste przesłanki, które są przedmiotem kontroli ze strony Komisji zgodnie z procedurą komitetową.
- (16) Ponieważ niniejsza dyrektywa zapewnia swobodę świadczenia usług we Wspólnocie, **Komisja** powinna być uprawniona do wynegocjowania z tymi państwami trzecimi, w których są zlokalizowane niektóre z uznanych organizacji, równości traktowania uznanych organizacji **posiadających siedzibę** na terytorium Wspólnoty.
- (17) Głębokie zaangażowanie krajowych administracji w przeglądy statków i wydawanie odnośnych świadectw jest niezbędne dla zapewnienia pełnej zgodności z międzynarodowymi regułami bezpieczeństwa, nawet jeżeli państwa członkowskie powierzają wypełnianie obowiązków ustawowych **uznanym** organizacjom spoza swojej struktury administracyjnej. Wskazane jest zatem ustanowienie ścisłych relacji roboczych między organami administracji a **upoważnionymi przez nie uznanymi** organizacjami, co może się wiązać z koniecznością posiadania przez **uznane organizacje** lokalnej reprezentacji na terytorium państwa członkowskiego, w imieniu którego **pełnią one** swoje obowiązki.
- (18) Rozbieżność w systemach odpowiedzialności finansowej **uznanych** organizacji pracujących w imieniu Państw Członkowskich utrudniałaby prawidłowe wykonywanie niniejszej dyrektywy. W celu przyczynienia się do rozwiązania tego problemu właściwym jest dokonanie pewnego stopnia harmonizacji na poziomie wspólnotowym w zakresie odpowiedzialności wynikającej z wszelkich **wypadków** spowodowanych przez uznaną organizację, zgodnie z decyzją sądu, łącznie z rozstrzygnięciem sporu na drodze procedur arbitrażowych.

Środa, 25 kwietnia 2007 r.

- (19) Środki konieczne w celu wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾.
- (20) **Komisja powinna mieć zwłaszcza uprawnienia do zmiany niniejszej dyrektywy w celu uwzględnienia dalszych zmian w związanych z nią międzynarodowych konwencjach, protokolach, przepisach i rezolucjach, do uaktualniania kryteriów zawartych w załączniku I i przyjęcia kryteriów oceny wyników działalności uznanych organizacji w dziedzinie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu. Ponieważ wymienione środki mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy i jej uzupełnienie poprzez dodanie nowych elementów innych niż istotne, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE.**
- (21) Przepisy niniejszej dyrektywy, a w szczególności minimalne kryteria i obowiązki, które muszą spełniać uznane organizacje, powinny być aktualizowane przy należyтым uwzględnieniu postępów dokonanych na forum międzynarodowym, zgodnie z procedurą komitetową.
- (22) Sprawą najwyższej wagi jest zapewnienie możliwości reagowania na niewypełnienie przez uznaną organizację swoich obowiązków w sposób szybki, skuteczny i proporcjonalny. Podstawowym celem powinno być uzupełnienie wszelkich braków tak, aby wszelkie potencjalne zagrożenia dla bezpieczeństwa lub dla środowiska naturalnego zostały usunięte na wczesnym etapie. Należy zatem przyznać Komisji uprawnienia niezbędne, aby ta mogła wymagać od **uznanych** organizacji podjęcia koniecznych działań zapobiegawczych i naprawczych oraz stosować środki przymusu w postaci grzywien i okresowych kar pieniężnych.
- (23) Zgodnie z podejściem wspólnotowym, decyzja o wycofaniu uznania organizacji, która nie wypełnia przepisów wymienionych w dyrektywie, w momencie, gdy wyżej wymienione środki okażą się nieskuteczne lub jeżeli **uznane** organizacja w inny sposób stanowi niedopuszczalne zagrożenie dla bezpieczeństwa i środowiska naturalnego, musi zostać podjęta na poziomie wspólnotowym i dlatego przez Komisję, na podstawie procedury komitetowej.
- (24) Państwa Członkowskie powinny jednak zachować możliwość zawieszenia uprawnień udzielonych uznanym organizacjom z przyczyn poważnego zagrożenia dla bezpieczeństwa i środowiska naturalnego. Komisja powinna bezzwłocznie podjąć decyzję, zgodnie z procedurą komitologii, w odniesieniu do tego, czy konieczne jest odrzucenie takich środków krajowych.
- (25) Każde państwo członkowskie powinno dokonywać okresowej oceny działania **uznanych** organizacji pracujących w jego imieniu i przekazywać Komisji oraz wszystkim pozostałym państwom członkowskim dokładne informacje dotyczące takich działań.
- (26) Ciągłe monitorowanie uznanych organizacji po fakcie, w celu oceny zgodności ich działalności z niniejszą dyrektywą, może być wykonane bardziej skutecznie w sposób zharmonizowany i scentralizowany. Dlatego właściwym jest, aby **w imieniu całej Wspólnoty zadanie to** zostało powierzone Komisji razem z **państwami członkowskimi, które udzielają uznanym organizacjom upoważnienia do działania w ich imieniu.**
- (27) **W ramach nadzoru działalności uznanych organizacji inspektorzy** Wspólnoty **powinni mieć dostęp** do statku i **jego dokumentów, niezależnie** od jego bandery, tak aby możliwe było stwierdzenie, czy uznane organizacje stosują się do minimalnych kryteriów **ustanowionych w niniejszej dyrektywie** w odniesieniu do wszystkich statków w danej klasie.
- (28) Państwa Członkowskie jako władze portu są zobowiązane do zapewnienia większego bezpieczeństwa i bardziej skutecznego przeciwdziałania zanieczyszczaniu na wodach Wspólnoty poprzez objęcie kontrolą w pierwszej kolejności tych statków, których świadectwa wydane zostały przez **uznane** organizacje niespełniające wspólnych kryteriów, a tym samym zaprzestanie bardziej korzystnego traktowania statków pływających pod banderą państwa trzeciego.

(¹) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

Środa, 25 kwietnia 2007 r.

- (29) W chwili obecnej nie istnieją ujednoczone normy międzynarodowe, którym musiałyby odpowiadać wszystkie statki na etapie ich budowy i podczas całego okresu ich eksploatacji, dotyczące kadłuba, maszyn, instalacji elektrycznej i kontrolnej. Takie normy można ustalić stosownie do zasad **uznanych organizacji** lub równoważnych norm, o których decydują administracje krajowe, zgodnie z procedurą przewidzianą w dyrektywie 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych⁽¹⁾.
- (30) Zdolność uznanych organizacji do szybkiego wskazania i poprawienia niedociągnięć w zakresie stosowanych przez siebie zasad, procesów i wewnętrznych kontroli jest sprawą zasadniczą dla zapewnienia bezpieczeństwa statków, na których organizacje te przeprowadzają inspekcje i którym wydają świadectwa. Zdolność tę należy zwiększyć poprzez działalność niezależnego **komitetu oceniającego, działającego niezależnie w celu** proponowania wspólnych działań mających na celu trwałą poprawę wszystkich uznanych organizacji oraz zapewnić produktywny współdziałanie z Komisją.
- (31) **Zasady i przepisy uznanych organizacji to czynnik kluczowy dla bezpieczeństwa i zapobiegania wypadkom i zanieczyszczeniu. Uznane organizacje rozpoczęły proces, który powinien prowadzić do harmonizacji ich zasad i przepisów. Prawodawstwo wspólnotowe powinno nadawać impuls temu procesowi i wspierać go, ponieważ będzie on miał pozytywny wpływ na bezpieczeństwo na morzach i na konkurencyjność europejskiego przemysłu stoczniowego.**
- (32) Uznane organizacje powinny być zobowiązane do uaktualniania swoich norm technicznych i ich stosowania w jednolity sposób w celu harmonizacji reguł bezpieczeństwa i zapewnienia jednolitego wprowadzania w życie reguł międzynarodowych we Wspólnocie. W przypadku, gdy normy techniczne uznanych organizacji są identyczne lub bardzo podobne, należy wziąć pod uwagę **w miarę możliwości** wzajemne uznawanie świadectw klasy, **przyjmując za wzór najsurowsze i najbardziej rygorystyczne normy.**
- (33) Ponieważ przejrzystość i wymiana informacji między zainteresowanymi stronami, jak również powszechne prawo dostępu do informacji, są podstawowymi narzędziami zapobiegania wypadkom na morzu, uznane organizacje powinny dostarczać wszelkie istotne informacje ustawowe dotyczące stanu statków, dla których przeprowadzają inspekcje i wydają świadectwa, organom kontroli państwa portu i udostępnić je ogółowi społeczeństwa.
- (34) Aby zapobiec zmianie klasy przez statki w celu uniknięcia **przeprowadzenia napraw, których wymaga od nich uznana organizacja po przeprowadzeniu danej inspekcji, należy wprowadzić przepis, że** uznane organizacje powinny **uprzednio** wymieniać między sobą wszelkie istotne informacje dotyczące stanu statków **dla których czynione są starania o zmianę klasy** i w razie potrzeby informować o tym państwo bandery.
- (35) Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa na Morzu (EMSA) ustanowiona rozporządzeniem (WE) nr 1406/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ powinna dostarczyć wsparcie konieczne dla zapewnienia wprowadzenia w życie niniejszej dyrektywy.
- (36) Ponieważ cel działań, które mają zostać podjęte, a mianowicie przyjęcie wspólnych reguł i norm dotyczących działających we Wspólnocie **uznanych** organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów statków oraz dotyczących odpowiednich działań administracji morskich, nie może być w wystarczający sposób osiągnięty przez Państwa Członkowskie i może zostać, ze względu na skalę działania, lepiej osiągnięty na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wychodzi poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (37) Obowiązek dokonania transpozycji niniejszej dyrektywy do prawa krajowego powinien ograniczać się do tych przepisów, które stanowią zasadniczą zmianę w stosunku do dyrektywy 94/57/WE. Obowiązek dokonania transpozycji przepisów, które nie zostały zmienione, wynika z tej dyrektywy.
- (38) Niniejsza dyrektywa nie powinna mieć wpływu na zobowiązania Państw Członkowskich dotyczące terminów transpozycji dyrektyw określonych w części B załącznika II,

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 208 z 5.8.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1891/2006 (Dz.U. L 394 z 30.12.2006, str. 1).

Środa, 25 kwietnia 2007 r.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia środki, jakie mają być stosowane przez państwa członkowskie oraz **uznane** organizacje, **którym powierzyły one dokonywanie inspekcji i przeglądów statków oraz wydawanie** świadectw zgodności z konwencjami międzynarodowymi dotyczącymi bezpieczeństwa na morzu i zapobieganiu zanieczyszczeniu mórz, wspierając jednocześnie cel swobody świadczenia usług. Proces ten obejmuje rozwój i realizację wymogów bezpieczeństwa w odniesieniu do kadłuba, maszyn, instalacji elektrycznej, **radiotelefonicznej** i sterowania statków objętych zakresem międzynarodowych konwencji.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „międzynarodowe konwencje” oznacza Międzynarodową konwencję o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS) z 1974 r. z wyjątkiem rozdziału XI-2 załącznika i Międzynarodowego Kodeksu Ochrony Statków i Obiektów Portowych, Międzynarodową konwencję o liniach ładunkowych z 1966 r. oraz Międzynarodową konwencję o zapobieganiu zanieczyszczeniom spowodowanym przez statki z lat 1973/78, wraz z odnoszącymi się do nich protokołami i zmianami, a także odnośnymi kodeksami o statusie obowiązkowym we wszystkich Państwach Członkowskich¹ w zaktualizowanej wersji;
- b) „statek” oznacza statek objęty zakresem międzynarodowych konwencji;
- c) „statek pływający pod banderą Państwa Członkowskiego” oznacza statek zarejestrowany i pływający pod banderą Państwa Członkowskiego zgodnie z jego prawodawstwem. Statki nieodpowiadające tej definicji traktuje się jak statki pływające pod banderą państwa trzeciego;
- d) „inspekcje i przeglądy” oznacza inspekcje i przeglądy, których przeprowadzenie jest obowiązkowe na podstawie konwencji międzynarodowych, **a także na podstawie niniejszej dyrektywy i pozostałych dyrektyw wspólnotowych dotyczących bezpieczeństwa na morzu;**
- e) „uznana organizacja” oznacza podmiot prawny, jego filie i wszelkie inne podmioty znajdujące się pod jego kontrolą, które wspólnie lub oddzielnie wykonują zadania objęte zakresem niniejszej dyrektywy, **oraz który jest uznany zgodnie z niniejszą dyrektywą;**
- f) „kontrola” oznacza, dla celów definicji w lit. e), prawa, umowy lub wszelkie inne środki, prawne lub faktyczne, które oddzielnie lub łącznie dają możliwość wywierania decydującego wpływu na podmiot prawny lub umożliwiają takiemu podmiotowi prawnemu wykonywanie zadań objętych zakresem niniejszej dyrektywy;
- g) „upoważnienie” oznacza akt udzielenia przez Państwo Członkowskie upoważnienia lub przekazania kompetencji uznanej organizacji;
- h) „ustawowe świadectwo” oznacza świadectwo wystawione w imieniu państwa bandery, zgodnie z konwencjami międzynarodowymi;
- i) „reguły i standardy” oznacza wymogi *ustanowione i upublicznione przez uznaną organizację* w zakresie projektowania, budowy, wyposażenia, konserwacji i przeglądu statków;
- j) „świadectwo klasy” oznacza dokument wydany przez uznaną organizację, poświadczający zdolność statku do szczególnego użytku lub świadczenia szczególnych usług, zgodnie z regułami i standardami ustanowionymi i opublikowanymi przez tę uznaną organizację;
- k) „certyfikat bezpieczeństwa radiowego statku towarowego” oznacza świadectwo wprowadzone przez zmieniony Regulamin Radiotelekomunikacyjny Konwencji SOLAS 74/78 r. przyjęty przez IMO;
- l) „**kraj siedziby**” oznacza **państwo**, w którym znajduje się siedziba statutowa, zarząd lub główne miejsce prowadzenia działalności **uznanej** organizacji.

Środa, 25 kwietnia 2007 r.

Artykuł 3

1. Przyjmując na siebie obowiązki i zobowiązania wynikające z międzynarodowych konwencji, Państwa Członkowskie gwarantują, że ich właściwe administracje mogą zapewnić właściwe stosowanie przepisów międzynarodowych konwencji, w szczególności w odniesieniu do inspekcji i przeglądu statków oraz wydawania ustawowych świadectw i certyfikatów zwolnienia zgodnie z przepisami międzynarodowych konwencji. Państwa Członkowskie działają zgodnie z odpowiednimi przepisami Załącznika i Dodatku do rezolucji IMO A.847(20) w sprawie wytycznych w celu wspomagania państw bandery w wykonywaniu aktów IMO.

2. Do celów ust. 1 Państwo Członkowskie podejmie w odniesieniu do statków pływających pod jego banderą decyzję o:

- i) upoważnieniu *uznanych* organizacji do przejęcia wszystkich lub części inspekcji i przeglądów związanych z wydawaniem ustawowych świadectw, łącznie z tymi, które mają na celu ocenę zgodności z art. 19 ust. 2 i, gdzie stosowne, do wystawiania lub odnawiania odnośnych świadectw; lub
- ii) powierzeniu *uznanym organizacjom* wszystkich lub części inspekcji i przeglądów, o których mowa w pkt (i);

Właściwa administracja zatwierdza we wszystkich przypadkach pierwsze wystawienie świadectw zwolnienia.

Jednakże w przypadku certyfikatu bezpieczeństwa radiowego statku towarowego te obowiązki mogą zostać powierzone organowi prywatnemu uznanemu przez właściwą administrację i posiadającemu wystarczające doświadczenie oraz wykwalifikowany personel do prowadzenia w jej imieniu prac w zakresie oceny bezpieczeństwa łączności radiowej.

3. Artykuł ten nie dotyczy certyfikacji poszczególnych pozycji wyposażenia statku.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie, które pragną przyznać upoważnienie jakiejś organizacji, która nie została jeszcze uznana, przedstawiają Komisji wniosek o uznanie, łącznie z kompletnymi informacjami i dowodami zgodności z kryteriami wymienionymi w załączniku I i w sprawie wymogu i zobowiązania się do przestrzegania zgodności z przepisami art. 20 i 21.

2. Komisja, wspólnie z Państwami Członkowskimi składającymi wniosek, dokonuje oceny organizacji, w odniesieniu do których otrzymała wniosek o uznanie, w celu sprawdzenia, czy organizacje *te* spełniają i zobowiązują się przestrzegać wymogów, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 5

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 9 ust. 2, Komisja odmawia uznania organizacji, które nie spełniają kryteriów określonych w załączniku I lub wymogów art. 20 i 21, o których mowa w 4 ust. 1, lub których działalność uważana jest za stanowiącą niedopuszczalne zagrożenie dla bezpieczeństwa i środowiska naturalnego na podstawie kryteriów ustanowionych zgodnie z art. 14.

Artykuł 6

1. Uznanie przyznawane jest przez Komisję, zgodnie z procedurą określoną w art. 9 ust. 2.

2. Uznanie przyznawane jest **macierzystemu** podmiotowi **prawnemu podmiotów prawnych tworzących uznane organizacje, przy czym uznanie rozszerza się na wszystkie podmioty prawne należące do uznanej organizacji i przyczyniające się do tego, że główny podmiot prawny uzyskuje możliwość świadczenia usług w skali globalnej.**

Środa, 25 kwietnia 2007 r.

3. Działając zgodnie z procedurą określoną w art. 9 ust. 2 Komisja może w każdej chwili ograniczyć lub rozszerzyć uznanie w odniesieniu do określonych rodzajów statków, statków o określonej wielkości, statków określonych branż lub kombinacji tych kryteriów, zgodnie z potwierdzonymi możliwościami danej **uznanej** organizacji.

4. Komisja opracowuje i regularnie uaktualnia wykaz organizacji uznanych zgodnie z niniejszym artykułem. Wykaz zostaje opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 7

1. W zastosowaniu art. 3 ust. 2, Państwa Członkowskie w zasadzie nie odmawiają udzielenia upoważnienia wszelkim uznanym organizacjom do podejmowania takiej działalności, z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 niniejszego artykułu i art. 8 i 16. Jednakże mogą ograniczyć liczbę **uznanych** organizacji, którym udzielą upoważnienia, stosownie do swoich potrzeb, o ile istnieją ku temu przejrzyste i obiektywne przesłanki.

Na wniosek Państwa Członkowskiego, zgodnie z procedurą *regulacyjną*, o której mowa w art. 9 ust. 2, Komisja przyjmuje właściwe środki.

2. W celu udzielenia zgody przez państwo członkowskie na wypełnianie **w ich imieniu** obowiązków wymienionych w art. 3 lub ich części przez organizację z siedzibą w państwie trzecim, może ono **żądać od** wspomnianego państwa trzeciego **wzajemnego uznania** tych uznanych organizacji, które mają siedzibę we Wspólnocie.

Dodatkowo, Wspólnota może wystąpić do państwa trzeciego, w którym uznana organizacja ma swoją siedzibę, o przyznanie traktowania na zasadach wzajemności dla tych uznanych organizacji, które mają siedzibę we Wspólnocie.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie, które decydują się działać, jak opisano w art. 3 ust. 2, ustanowią stosunki robocze między ich właściwą administracją a **uznanymi** organizacjami działającymi w ich imieniu.

2. Stosunki robocze regulowane są przez sformalizowaną i sporządzoną na piśmie niedyskryminacyjną umowę lub równoważne rozwiązanie prawne ustalające szczególne obowiązki i funkcje przyjęte przez **uznane** organizacje i obejmujące przynajmniej:

a) przepisy określone w dodatku II do rezolucji IMO A.739(18) w sprawie wytycznych do upoważniania organizacji działających w imieniu administracji, czerpiąc inspirację z Załącznika, dodatków i uzupełnień do Okólnika 710 IMO MSC i Okólnika 307 MEPC w sprawie wzoru umowy dotyczącej upoważniania uznanych organizacji działających w imieniu administracji;

W związku z tym jeżeli uznana organizacja, jej inspektorzy lub jej personel techniczny wydają świadectwa obowiązkowe w imieniu administracji, to obejmują ich takie same gwarancje prawne i taka sama ochrona sądowa, obejmująca przeprowadzenie wszelkich działań związanych z obroną, z jakich mogłaby skorzystać administracja i jej członkowie w przypadku, gdyby to administracja wydawała wspomniane świadectwa obowiązkowe;

b) następujące przepisy dotyczące odpowiedzialności finansowej:

i) jeżeli odpowiedzialność wynikająca z jakiegoś **wypadku** zostaje ostatecznie i nieodwołalnie nałożona na administrację przez sąd powszechny lub jako część rozstrzygnięcia sporu na drodze postępowania arbitrażowego, łącznie z wymogiem wypłacenia odszkodowań stronom poszkodowanym z tytułu straty lub uszkodzenia mienia lub uszkodzenia ciała czy śmierci, które, jak udowodnił to sąd zostały spowodowane umyślnie lub przez zaniechanie bądź rażące niedbalstwo uznanej organizacji, jej organów, pracowników, agentów lub inne osoby, które działają w imieniu uznanej organizacji, administracja będzie miała prawo do finansowej rekompensaty od uznanej organizacji w stopniu, w jakim taka strata, uszkodzenie, zranienie czy śmierć, według decyzji sądu zostały spowodowane przez uznaną organizację;

Środa, 25 kwietnia 2007 r.

- ii) jeżeli odpowiedzialność wynikająca z jakiegoś **wypadku** zostaje ostatecznie i nieodwołalnie nałożona na administrację przez sąd powszechny lub jako część rozstrzygnięcia sporu na drodze postępowania arbitrażowego, łącznie z wymogiem wypłacenia odszkodowań stronom poszkodowanym z tytułu uszkodzenia ciała **nieprowadzącego do śmierci**, które, jak udowodnił to sąd, zostały spowodowane przez jakiegokolwiek niedbalstwo lub lekkomyślność lub zaniechanie ze strony uznanej organizacji, jej organów, pracowników, agentów lub inne osoby, które działają w imieniu uznanej organizacji, administracja będzie miała prawo do **żądania** finansowej rekompensaty ze strony uznanej organizacji w stopniu, w jakim wspomniane uszkodzenie ciała **nieprowadzące do śmierci**, według decyzji sądu, zostały spowodowane przez uznaną organizację; państwa członkowskie mogą ograniczyć maksymalną kwotę do zapłacenia przez uznaną organizację, która jednakże musi być co najmniej równa kwocie 4 000 000 EUR, **chyba że kwota ustalona w wyroku sądu lub w arbitrażu jest niższa, w którym to przypadku zostanie wypłacona ta niższa kwota**;
- iii) jeżeli odpowiedzialność wynikająca z jakiegoś zdarzenia zostaje ostatecznie i nieodwołalnie nałożona na administrację przez sąd powszechny lub jako część rozstrzygnięcia sporu na drodze postępowania arbitrażowego, łącznie z wymogiem wypłacenia odszkodowań stronom poszkodowanym z tytułu straty lub uszkodzenia mienia, które jak udowodnił to sąd, zostały spowodowane przez jakiegokolwiek niedbalstwo lub lekkomyślność lub zaniechanie ze strony uznanej organizacji, jej organów, pracowników, agentów lub inne osoby, które działają w imieniu uznanej organizacji, administracja będzie miała prawo do **żądania** finansowej rekompensaty ze strony uznanej organizacji w stopniu, w jakim wspomniana strata czy uszkodzenie, według decyzji sądu, zostały spowodowane przez uznaną organizację; państwa członkowskie mogą ograniczyć maksymalną kwotę do zapłacenia przez uznaną organizację, która jednakże musi być co najmniej równa kwocie 2 000 000 EUR, **chyba że kwota ustalona w wyroku sądu lub w arbitrażu jest niższa, w którym to przypadku zostanie wypłacona ta niższa kwota**;
- c) przepisy dotyczące okresowych audytów przeprowadzanych przez organy administracji bądź bezstronne organy zewnętrzne wyznaczone przez organy administracji, dotyczące obowiązków podejmowanych przez **uznane** organizacje w imieniu administracji, jak określono w art. 16 ust. 1;
- d) możliwość wrywkowych i szczegółowych inspekcji statków;
- e) przepisy dotyczące **obowiązkowej** notyfikacji istotnych informacji na temat ich sklasyfikowanej floty, zmian, zawiesznień i wycofań z klas, jak określono w art. 20 ust. 3.

3. Umowa bądź równoważne porozumienie prawne, o których mowa w ust. 2, mogą nakładać wymóg posiadania przez uznaną organizację jej lokalnej reprezentacji na terytorium państwa członkowskiego, w imieniu którego pełni ona obowiązki określone w art. 3. Lokalna **reprezentacja posiadająca** osobowość prawną zgodnie z prawem państwa członkowskiego oraz **podlegająca jurysdykcji** krajowych sądów może spełniać taki wymóg.

4. Każde Państwo Członkowskie przekazuje Komisji szczegółowe informacje na temat stosunków roboczych ustanowionych zgodnie z niniejszym artykułem. Komisja następnie informuje pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 9

1. Komisja wspierana jest przez Komitet ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniu Morza przez Statki (COSS) utworzony na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2099/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.

Okres wskazany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. W przypadku odesłań do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1-4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.

⁽¹⁾ Dz.U. L 324 z 29.11.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 93/2007 (Dz.U. L 22 z 31.1.2007, str. 12).

Środa, 25 kwietnia 2007 r.

Artykuł 10

1. Niniejsza dyrektywa może, bez poszerzania jej zakresu, zostać zmieniona zgodnie z procedurą określoną w **art. 9 ust. 3**, w celu:

- a) zastosowania, w celach niniejszej dyrektywy, kolejnych zmian do międzynarodowych konwencji, i związanych z nimi protokołów, kodeksów i rezolucji wymienionych w art. 2 lit. d), art. 3 ust. 1 i art. 8 ust. 2, które weszły w życie;
- b) uaktualniania kryteriów wymienionych w załączniku I uwzględniając, w szczególności, stosowne decyzje IMO;
- c) zmiany kwot wymienionych w art. 8 ust. 2 lit. b) ppkt (ii) oraz (iii).

2. Po przyjęciu nowych instrumentów lub protokołów do konwencji wymienionych w art. 2 lit. d) Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, decyduje, uwzględniając procedury parlamentarne Państw Członkowskich oraz stosowne procedury wewnętrzne IMO, w sprawie szczegółowych regulacji dotyczących ratyfikacji tych nowych instrumentów lub protokołów, zapewniając jednocześnie ich jednolite i równoczesne stosowanie w Państwach Członkowskich.

Zmiany w międzynarodowych instrumentach, określonych w art. 2 lit. d) i art. 8, mogą zostać wyłączone z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy, zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2099/2002.

Artykuł 11

Jeżeli Komisja uzna, że uznana organizacja nie spełnia kryteriów określonych w załączniku I lub swoich obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy, lub że dotychczasowa działalność uznanej organizacji w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu znacznie się pogorszyła, jednakże nie stwarza ona niedopuszczalnego zagrożenia dla bezpieczeństwa i środowiska naturalnego, wymaga ona od tej **uznanej** organizacji podjęcia koniecznych działań zapobiegawczych i naprawczych w celu zapewnienia pełnej zgodności ze wspomnianymi kryteriami i obowiązkami i, w szczególności, wyeliminowania potencjalnego zagrożenia bezpieczeństwa lub środowiska naturalnego, lub rozwiązania problemu pogarszającej się działalności w inny sposób.

Działania zapobiegawcze i naprawcze mogą obejmować tymczasowe środki ochronne, jeżeli potencjalne zagrożenie bezpieczeństwa i środowiska naturalnego ma charakter bezpośredni.

Niemniej, bez uszczerbku dla ich natychmiastowego wykonania, Komisja powinna wcześniej poinformować wszystkie państwa członkowskie, które udzieliły zezwolenia danej uznanej organizacji, o środkach, jakie zamierza zastosować.

Artykuł 12

1. Dodatkowo do środków podjętych zgodnie z art. 11, Komisja może nakładać grzywny na uznaną organizację, jeżeli:

- a) **poważne lub, ewentualnie, powtarzające się** niespełnienie przez nią kryteriów określonych w załączniku I lub obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy wskazuje na poważne uchybienia w jej strukturze, systemach, procedurach lub wewnętrznych kontrolach; lub
- b) podczas oceny zgodnie z art. 16 ust. 3 uznana organizacja **rozmyślnie** podała Komisji błędne, niepełne lub wprowadzające w błąd informacje lub w inny sposób utrudniała tę ocenę.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1, jeżeli **uznana** organizacja nie wprowadzi w życie wymaganych przez Komisję działań zapobiegawczych i naprawczych lub nastąpią nieuzasadnione opóźnienia, Komisja może nałożyć okresowe kary pieniężne na daną **uznaną** organizację do czasu pełnego wprowadzenia w życie wymaganych działań.

Środa, 25 kwietnia 2007 r.

3. Grzywny i okresowe kary pieniężne, o których mowa w ust. 1 i 2, są odstrasżające i proporcjonalne do powagi danego przypadku oraz do zdolności ekonomicznej **uznanej** organizacji, której to dotyczy, i uwzględniają stopień naruszenia warunków bezpieczeństwa.

Te grzywny i okresowe kary pieniężne są nakładane dopiero po umożliwieniu zainteresowanej **uznanej** organizacji i **państwom członkowskim** przedłożenia swoich uwag.

Łączna kwota grzywien i okresowych kar pieniężnych nie przekracza **5%** całkowitych obrotów uznanej organizacji w poprzednim roku gospodarczym w odniesieniu do działalności objętej zakresem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 13

1. Komisja wycofuje uznanie organizacji, jeżeli:
 - a) **powtarzające się i rażące** niespełnienie przez nią kryteriów określonych w załączniku I lub obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy stwarza niedopuszczalne zagrożenie dla bezpieczeństwa i środowiska naturalnego;
 - b) działalność organizacji w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu **wielokrotnie i rażąco** stwarza niedopuszczalne zagrożenie dla bezpieczeństwa i środowiska naturalnego;
 - c) organizacja uniemożliwia lub wielokrotnie utrudnia przeprowadzenie oceny organizacji przez Komisję; lub
 - d) organizacja nie stosuje się do grzywien i/lub okresowych kar pieniężnych, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 2.
2. Do celów ust. 1 lit. a) i b) Komisja podejmuje decyzję w oparciu o wszystkie dostępne informacje, w tym:
 - a) wyniki własnej oceny **uznanej** organizacji, której to dotyczy, zgodnie z art. 16 ust. 3;
 - b) sprawozdania przedstawione przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 18;
 - c) analizy nieszczęśliwych wypadków dotyczących statków sklasyfikowanych przez te uznane organizacje;
 - d) powtarzanie się uchybień, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. a);
 - e) stopień, w jakim dotknięta jest flota sklasyfikowana przez daną **uznaną** organizację; oraz
 - f) nieskuteczność środków, o których mowa w art. 12 ust. 2.
3. O wycofaniu uznania decyduje Komisja z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego, zgodnie z procedurą określoną w art. 9 ust. 2 i po umożliwieniu zainteresowanej **uznanej** organizacji przedłożenia swoich uwag.

Artykuł 14

Postępując zgodnie z procedurą, o której mowa w **art. 9 ust. 3**, Komisja przyjmuje i **publikuje**:

- a) kryteria służące do pomiaru **skuteczności zasad, przepisów i** działalności **uznanych** organizacji w zakresie bezpieczeństwa **sklasyfikowanych przez nie statków i** zapobiegania **powodowanemu przez te statki** zanieczyszczeniu, przy szczególnym uwzględnieniu danych ustanowionych przez Paryski protokół ustaleń w sprawie kontroli państwa portu (MOU) i/lub przez inne podobne systemy; i

Środa, 25 kwietnia 2007 r.

- b) kryteria służące do określenia, kiedy **określoną** działalność, **zaniechanie lub zwłokę** należy uznać za stanowiącą niedopuszczalne zagrożenie dla bezpieczeństwa lub środowiska naturalnego, które mogą uwzględniać szczególne okoliczności dotyczące organizacje mniejszej wielkości lub wysoko wyspecjalizowane **uznane** organizacje.

Komisja przyjmuje szczegółowe zasady wykonania art. 12 i, jeśli to stosowne, art. 13 **zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 9 ust. 2.**

Artykuł 15

Bez względu na kryteria wyszczególnione w załączniku I, jeśli Państwo Członkowskie uznaje, iż uznana organizacja nie może dłużej być upoważniona do wykonywania w jego imieniu zadań wyszczególnionych w art. 3, może zawiesić takie upoważnienie, w oparciu o następującą procedurę:

- a) Państwo Członkowskie bezzwłocznie powiadamia Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie o swojej decyzji, należycie ją uzasadniając;
- b) Komisja **analizuje, z punktu widzenia bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu, uzasadnienie zawieszenia upoważnienia dla uznanej organizacji przez dane państwo członkowskie;**
- c) działając zgodnie z procedurą określoną w art. 9 ust. 2, Komisja powiadamia państwo członkowskie, czy jego decyzja o zawieszeniu upoważnienia jest lub nie jest **jej zdaniem wystarczająco** uzasadniona z przyczyn poważnego zagrożenia dla bezpieczeństwa lub środowiska. **Jeżeli decyzja nie jest uzasadniona, Komisja** występuje do państwa członkowskiego o wycofanie zawieszenia. **Jeżeli decyzja jest uzasadniona, a państwo członkowskie, zgodnie z art. 7 ust. 1, ograniczyło liczbę uznanych organizacji działających w jego imieniu, Komisja zwraca się do danego państwa członkowskiego o wydanie nowego upoważnienia innej uznanej organizacji w celu zastąpienia zawieszonych organizacji.**

Artykuł 16

1. Każde państwo członkowskie musi **sprawdzić**, czy uznana organizacja działająca w jego imieniu do celów art. 3 ust. 2, skutecznie pełni funkcje określone w tym artykule zgodnie z wymaganiami jego właściwej administracji.

2. Każde państwo członkowskie **monitoruje każdą uznaną organizację działającą w jego imieniu** co najmniej raz na dwa lata i dostarcza innym państwom członkowskim i Komisji sprawozdanie z wyników **tych działań monitorujących** najpóźniej dnia 31 marca każdego roku następującego po latach, w których **były one prowadzone.**

3. **Uznane** organizacje oceniane są przez Komisję, wspólnie z państwem członkowskim, które przedstawiło stosowny wniosek o uznanie, w sposób regularny i co najmniej co dwa lata, w celu potwierdzenia, że spełniają one swoje obowiązki wynikające z niniejszej dyrektywy oraz kryteria załącznika I. **Ocena powinna ograniczać się do działalności morskiej uznanych organizacji objętej zakresem zastosowania niniejszej dyrektywy.**

Wybierając **uznane** organizacje do oceny, Komisja przykłada szczególną wagę do działania organizacji w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu, rejestrów nieszczęśliwych wypadków i do sprawozdań przedłożonych przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 18.

Ocena może obejmować wizytacje oddziałów regionalnych **uznanych** organizacji, jak również wrywkową inspekcję statków, zarówno eksploatowanych jak i tych w budowie, do celów skontrolowania działalności organizacji. W tym przypadku Komisja, gdzie stosowne, powiadamia Państwa Członkowskie, w których ma swoją siedzibę oddział regionalny. Komisja dostarcza Państwom Członkowskim sprawozdanie z wynikami oceny.

4. **Uznane** organizacje corocznie udostępnia wyniki swojego przeglądu systemu zarządzania jakością komitetowi powołanemu na mocy art. 9 ust. 1.

Środa, 25 kwietnia 2007 r.

Artykuł 17

1. Nie jest możliwe powoływanie się na klauzule umowne w umowach uznanych organizacji ze stronami trzecimi oraz w umowach dotyczących upoważnienia zawartych z państwem bandery, aby ograniczyć dostęp Komisji do informacji koniecznych do celów przeprowadzenia oceny, o której mowa w art. 16 ust. 3.
2. Uznane organizacje zapewniają, aby w umowach ze stronami trzecimi w sprawie wydawania statkom ustawowych świadectw lub świadectw klasy zawarty był zapis, że warunkiem wydania tych świadectw jest zgoda tych stron na dostęp inspektorów Komisji na pokład statku do celów art. 16 ust. 3.

Artykuł 18

Wykonując swoje prawa i obowiązki jako państwa portu, Państwa Członkowskie zgłaszają Komisji i innym Państwom Członkowskim, i powiadamiają państwo bandery, którego to dotyczy, jeśli stwierdzą wydanie ważnego ustawowego świadectwa przez organizację działającą w imieniu państwa bandery statkowi, który nie spełnia odpowiednich wymogów międzynarodowych konwencji, lub o jakimkolwiek uchybieniu statku posiadającego ważne świadectwo klasy, a związanym z pozycjami objętymi tym świadectwem.

Tylko przypadki statków stanowiących poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i środowiska naturalnego lub gdzie widoczne są dowody szczególnie niedbałego zachowania organizacji, zostają zgłoszone do celów niniejszego artykułu.

Uznana organizacja, której to dotyczy, zostaje powiadomiona o przypadku w momencie inspekcji początkowej tak, aby mogła niezwłocznie podjąć właściwe działanie w tej sprawie.

Artykuł 19

1. Każde Państwo Członkowskie zapewnia, aby statki pływające pod jego banderą były projektowane, budowane, wyposażane i konserwowane zgodnie z regułami i standardami związanymi z wymogami uznanych organizacji dotyczącymi kadłuba, maszyn oraz instalacji elektrycznej i kontrolnej.
2. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o stosowaniu reguł, które uznaje za równoważne do **zasad i przepisów** uznanych organizacji, wyłącznie pod warunkiem, że niezwłocznie powiadomi o nich Komisję zgodnie z procedurą dyrektywy 98/34/WE i inne państwa członkowskie oraz że żadne z państw członkowskich ani Komisja nie zgłoszą wobec nich sprzeciwu i nie uznają ich za nierównoważne w trybie procedury z art. 9 ust. 2 niniejszej dyrektywy.
3. Państwa Członkowskie współpracują z uznanymi organizacjami, którym udzielają upoważnienia, w opracowaniu ich reguł i/lub standardów. Państwa Członkowskie konsultują się z uznanymi organizacjami, aby zapewnić jednolitą interpretację konwencji międzynarodowych, zgodnie z art. 20 ust. 1.

Artykuł 20

1. Uznane organizacje okresowo zasięgają swoich opinii w celu zachowania równoważności **i osiągnięcia harmonizacji** swoich reguł i standardów oraz ich wykonywania. Współpracują ze sobą w celu zapewnienia jednolitej interpretacji konwencji międzynarodowych, bez uszczerbku dla uprawnień państw bandery. **W odpowiednich przypadkach uznane** organizacje uzgadniają warunki **techniczne i proceduralne** wzajemnego uznawania swoich odpowiednich świadectw klasy opartych o równoważne normy, **przyjmując jako punkt odniesienia najsurowsze i najbardziej rygorystyczne wzory i** biorąc w szczególności pod uwagę elementy wyposażenia statków posiadające znak zgodności z dyrektywą Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 w sprawie wyposażenia statków⁽¹⁾.

Dostarczają one Komisji okresowych sprawozdań w sprawie istotnego postępu w normach i we wzajemnym uznaniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 46 z 17.2.1997, str. 25. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/84/WE (Dz.U. L 324 z 29.11.2002, str. 53).

Środa, 25 kwietnia 2007 r.

2. **Do ... (*) Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oparte na niezależnym badaniu sprawozdanie dotyczące stopnia zaawansowania procesu harmonizacji reguł i przepisów oraz wzajemnego uznawania. W razie niespełnienia przepisów art. 20 ust. 1 przez uznane organizacje Komisja proponuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie niezbędne środki.**

3. Uznane organizacje wykazują gotowość do współpracy z administracją kontroli państwa portu, jeśli chodzi o statek, dla którego przeprowadzają inspekcje i wydają świadectwa, szczególnie w celu ułatwienia usunięcia zgłoszonych braków lub innych niezgodności.

4. Uznane organizacje dostarczają wszystkim administracjom Państw Członkowskich, które udzieliły pełnomocnictw przewidzianych w art. 3 i Komisji wszelkie istotne informacje o ich sklasyfikowanej flocie, przeniesieniach, zmianach, zawieszeniach i wycofaniach klasy, niezależnie od bandery, pod jaką te statki pływają.

Informacje o przeniesieniach, zmianach, zawieszeniach i wycofaniach klasy, łącznie z informacjami o zaległych przeglądach, zaległych zaleceniach, warunkach klasy, warunkach działalności lub ograniczeniach operacyjnych wydanych na niekorzyść ich sklasyfikowanych statków - niezależnie od bandery, pod jaką te statki pływają - są również zgłaszane elektronicznie do wspólnej bazy danych z inspekcji wykorzystywanej przez Państwa Członkowskie dla wykonania *dyrektywy 2007/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... [w sprawie państwowej kontroli portowej] (*)* oraz jednocześnie rejestrowane we własnych systemach organizacji, w żadnym przypadku nie później niż 72 godziny od zdarzenia, które spowodowało obowiązek przekazania informacji. Informacje te, z wyjątkiem zaleceń i warunków klasy, które nie są zaległe, są publikowane na stronach internetowych tych uznanych organizacji.

5. Uznane organizacje nie wydają ustawowych świadectw statkowi, niezależnie od jego bandery, któremu została obniżona klasa lub który zmienia klasę z powodów bezpieczeństwa, zanim nie dadzą właściwej administracji państwa bandery możliwości wydania w rozsądnym czasie **opinii, czy** konieczna jest pełna inspekcja.

6. W przypadkach przeniesienia klasy z jednej uznanej organizacji do drugiej, organizacja, która traci, **dostarcza organizacji, która zyskuje, pełną dokumentację statku i powiadamia ją w szczególności o:**

- a) wszelkich zaległych przeglądach;
- b) wszelkich zaległych zaleceniach i warunkach klasy;
- c) warunkach działalności wydanych na niekorzyść statku; oraz
- d) ograniczeniach operacyjnych wydanych na niekorzyść statku.

Nowe świadectwa statku mogą być wydane przez organizację, która zyskuje, dopiero, kiedy pomyślnie zakończono wszelkie zaległe przeglądy, a wszystkie zaległe zalecenia lub warunki klasy wydane uprzednio na niekorzyść statku, zostały wykonane zgodnie ze wskazaniem organizacji, która traci.

Przed **wypełnieniem nowych** świadectw organizacja, która zyskuje, musi powiadomić organizację, która traci, o dacie **ich** wydania i potwierdzić dla każdego z zaległych przeglądów, zaległych zaleceń i zaległych warunków klasy **podjęte czynności, jak również miejsce i datę ich rozpoczęcia i pomyślnego zakończenia.**

Uznane organizacje ustanawiają i wykonują odpowiednie wspólne wymogi dotyczące przypadków przeniesienia klasy, w których konieczne są specjalne środki ostrożności. Przypadki te obejmują przynajmniej przypadki przeniesienia klasy statków piętnastoletnich i starszych oraz przeniesienia z organizacji nieuznanej do organizacji uznanej.

Uznane organizacje współpracują ze sobą przy prawidłowym wykonywaniu przepisów tego ustępu.

(*) Trzy lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(¹) Dz.U. L....

Środa, 25 kwietnia 2007 r.

Artykuł 21

1. **Państwa członkowskie wraz z uznanymi organizacjami ustanawiają w terminie ... (*) komitet oceniający zgodność z normą jakości EN 45012. W jego pracach mogą brać udział, z głosem doradczym, zainteresowane stowarzyszenia branżowe z sektora stoczniowego. Komitet oceniający wykonuje następujące zadania:**

- a) **regulację i ocenę systemu zarządzania jakością uznanych organizacji, zgodnie z kryteriami norm jakości ISO 9001;**
- b) **certyfikację systemu jakości uznanych organizacji;**
- c) **wydawanie wiążących interpretacji uznanych międzynarodowo norm zarządzania jakością, w szczególności w celu uwzględnienia specyfiki charakteru i obowiązków uznanych organizacji; oraz**
- d) **przyjmowanie indywidualnych i zbiorowych zaleceń mających na celu poprawę zasad, procesów i mechanizmów kontroli wewnętrznej uznanych organizacji.**

Komitet oceniający jest niezależny, posiada uprawnienia niezbędne do działania niezależnego od uznanych organizacji i dysponuje środkami koniecznymi do wypełniania swoich obowiązków w sposób skuteczny i na najwyższym poziomie profesjonalizmu. Komitet określa swoją metodologię pracy i normy postępowania.

Komitet oceniający przedstawia zainteresowanym stronom, w tym Komisji, pełne informacje na temat swojego rocznego planu pracy oraz na temat swoich ustaleń i zaleceń, w szczególności w odniesieniu do sytuacji, w których naruszone zostały warunki bezpieczeństwa.

2. **Komitet oceniający jest poddawany okresowej kontroli przez Komisję, która działając zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 9 ust. 2, może wymagać od komitetu oceniającego podjęcia środków, które Komisja uważa za konieczne dla zapewnienia pełnej zgodności z ust. 1.**

Komisja zdaje Państwom Członkowskim sprawozdanie z wyników oceny oraz działań podjętych w jej następstwie.

Artykuł 22

1. **Uznane organizacje, którym w momencie wejścia w życie niniejszej dyrektywy zostało przyznane uznanie zgodnie z dyrektywą 94/57/WE, zachowują swoje uznanie z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 i 3.**

2. **Uznane organizacje przestrzegają nowych przepisów ustanowionych w niniejszej dyrektywie od momentu jej wejścia w życie.**

3. **Bez uszczerbku dla art. 11 i 13, Komisja ponownie bada wszystkie ograniczone uznania przyznane zgodnie z dyrektywą 94/57/WE w świetle art. 6 ust. 3 niniejszej dyrektywy do ... (**) w celu podjęcia decyzji, zgodnie z procedurą określoną w art. 9 ust. 2, czy ograniczenia powinny zostać zastąpione innymi czy usunięte. Ograniczenia mają w dalszym ciągu zastosowanie do czasu podjęcia decyzji przez Komisję.**

Artykuł 23

W trakcie przeprowadzania oceny zgodnie z art. 16 ust. 3 Komisja sprawdza, czy posiadacz uznania jest **właściwym** podmiotem **prawnym należącym do** organizacji **objętej przepisami niniejszej dyrektywy**. Jeżeli tak nie jest, Komisja odpowiednio zmienia uznanie za pomocą decyzji.

W przypadku, kiedy Komisja wprowadza zmiany w dokumencie uznania, Państwa Członkowskie dostosowują umowę zawartą z **uznaną** organizacją w celu uwzględnienia tych zmian.

(*) **18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.**

(**) **12 miesięcy do daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.**

Środa, 25 kwietnia 2007 r.

Artykuł 24

Komisja regularnie powiadamia Parlament Europejski i Radę o postępach w wykonywaniu dyrektywy w Państwach Członkowskich.

Artykuł 25

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania przepisów art. [...] i punktów [...] załącznika I [...] [artykuły lub ich części oraz punkty załącznika I, które zostały merytorycznie zmienione w porównaniu z dyrektywą 94/57/WE] przed upływem ... (*). Niezwłocznie przedstawiają one Komisji teksty tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

2. Przepisy te zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Zawierają one również zapis, że odesłania w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych do dyrektyw uchylonych przez niniejszą dyrektywę są traktowane jak odesłania do niniejszej dyrektywy. Państwa Członkowskie określają sposób dokonania takiego odesłania i sformułowania tego zapisu.

3. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty głównych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 26

Dyrektywa 94/57/WE zmieniona dyrektywami wymienionymi w części A załącznika II traci moc z dniem ... (**), bez uszczerbku dla zobowiązań Państw Członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w części B załącznika II.

Odesłania do uchylonych dyrektyw są traktowane jako odesłania do niniejszej dyrektywy i odczytywane zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 27

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuły [...] i punkty [...] załącznika I [artykuły lub ich części oraz punkty załącznika I, które zostały merytorycznie zmienione w porównaniu z dyrektywą 94/57/WE] stosuje się od dnia ... (**).

Artykuł 28

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

(*) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(**) Data wejścia w życie niniejszej dyrektywy.